

det anbefales at yde Hjælp til Personer, hvis Arbejdsevne er væsentligt nedsat uden dog at berettigede til Nydelse af Invaliderente, særlig ældre Personer, der endnu ikke har naaet Aldersgrænsen for Nydelse af Aldersrente (idet Adgangen til at yde Hjelpekassehjælp af ikke-midlertidig Karakter til Personer over 55 Aar øjensynligt betragtes som ufyldstgørende).

Nogle Sogneraad omtaler i al Almindelighed de Vanskeligheder, der opstaaer selv for Sygekassemedlemmer under langvarig Sygdom, andre anbefaler, at der i visse Tilfælde ydes Hjælp til Rekonvalescenter, der efter Udskrivning fra Sygehus i en Periode ikke har fuld Arbejdsevne.

I denne Forbindelse skal derhos nævnes nogle Udtalelser, hvori henledes Opmærksomheden paa det uheldige i, at unge Personer, der paa Grund af Sygdom eller Invaliditet (f. Eks. Børnelammelse) ganske eller næsten ganske mangler Arbejdsevne, er udelukkede fra at optages i en Sygekasse ved Opnaaelsen af Minimums-Aldersgrænsen for Optagelse. For saadanne Personer anbefales det af nogle Sogneraad at optage dem som selvstændige Medlemmer af Sygekassen uden Hensyn til Helbredelsestilstand, for at der derved kan gives dem Adgang til at opnaa Invaliderente. Nærmest ved en Udvidelse af *Fattiglovens § 44* maatte der tages Hensyn til Forslag, der af nogle Sogneraad stilles om, at Ydelsen af Medicin ikke skal have Fattighjælps Virkning. I nogle Tilfælde anbefales det, at denne Ydelse skal gøres afhængig af, at vedkommende er Medlem af en Sygekasse (Ydelsen skal da kun omfatte den Andel af Medicinudgiften, som Sygekassen ikke betaler), eller uden egen Skyld ikke er eller ikke kan blive Medlem af en Sygekasse. Udtalelser af lignende Art og med lignende Forbehold anbefaler, at Omkostningerne ved Sygehusophold i videre Omfang end hidtil og i Tilfælde, hvor det nu er udelukket, skal eller skal kunne udredes af Kommunen uden Fattighjælps Virkning. Der forekommer ogsaa enkelte Udtalelser om en udvidet Adgang til Ydelse af Barselhjælp uden Fattighjælps Virkning.

Medens de fleste Besvarelser under Spørgsmaal 1 som nævnt vedrører Sygdom, forekommer der dog ogsaa Besvarelser, der omtaler andre Trangsaarsager.

Vedrørende *Arbejdsløshed* skal det anføres, at et Flertal indenfor Arbejdsnævnet udtaler, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen, selv hvor den suppleres med ekstraordinær Understøttelse (fortsat Hjælp) ikke dækker mere end en Del af Aaret, og at den for Hjelpekasserne fastsatte Begrænsning med Hensyn til at kunne yde Understøttelsen til enkelte Personer forhindrer, at der ad denne Vej kan hjælpes for den øvrige Del af Aaret. I lignende Retning udtaler enkelte By- og Sogneraad sig.

Enkemænd med Børn nævnes i mange Besvarelser som en Kategori af trængende, der bør have Adgang til en vis Understøttelse uden Fattighjælps Virkning. Præstø Amt udtaler sig herfor, endvidere Københavns Kommune samt nogle Byraad og Sogneraad (for Byraadene ca. hver sjette og for Sogneraadene ca. hver tolvte af de Kommunalbestyrelser, der har besvaret Skemaet). Beslægtede hermed er nogle Besvarelser (særlig fra Sogneraad), der anbefaler at yde Hjælp til fraskilte Kvinder, forladte Hustruer, samt Enker og Enkemænd (særlig ældre), der efter Ægtefællens Død har Vanskelighed ved at opretholde Hjemmet, forældreløse Børn, ubemidlede Personer med mange Børn, o. s. v.

Københavns Kommune udtaler, at et under Fattigvæsenet opdraget Barn, der inden det 18de Aar sættes i Lære, bør kunne hjælpes (uden Fattighjælps Virkning) til Gennemførelsen af Læretiden, selv om det 18de Aar overskrides. Endvidere anbefaler Københavns Kommune at give Forsørgelsesvæsenet Ret (men ikke Pligt) til at anbringe — navnlig unge — Personer paa visse Arbejdshjem og Arbejdskolonier, eventuelt saaledes, at denne Ret kun kan benyttes een Gang.